

Când toporașii plâng

Emilia-Paula Zagavei

Din negura tristeții azi vă-mpletesc altare
Scăldate-n lacrimi grele și doruri arzătoare,
Greei îmi târâi pașii prin tristul cimitir
Pe alee toporașii îmi plâng al meu delir.

Cu palmele înăsprite de anii ce i-au nins
Grumazul îmbătrânit de timpul neînvins,
Mă-mbrățișează vântul, pribeag și rătăcit,
Ștergându-mi lacrimile din dorul infinit.